

EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ

10. SZÁM — 1947 PÜNKÖSD

DICSÉRTESSEK A JÉZUS KRISZTUS!

Pünkösöd

Irtá: Albert István

Ezenek a napnak a hajnalán lélekvaró csöndben ültek együtt az apostolok. Amikor pedig ellenállhatatlan zugással az Isten Lelke betöltötte a kis szobát, a kételkedő ajkuk egyszerre szóra nyíltak s a keresztény tanítást elindították kétezeréves történelmi útján.

Azóta tudjuk csak, hogy ezen az ünnepi reggelen új nyelv született meg a kereszténység igéiben. Nem az antik filozófusok és költők stílusa volt ez s nem a rómaiak, nem a barbárok nyelve, hanem egyedül Krisztusé.

Csodálatos erő van az emberi szóban: építeni és rombolni egyformán tud. Százados érvényű gondolatrendszerek kidolgozására képes, de hatalma van arra is, hogy — amikéint Prohászka mondotta — a féltékenység bübjával fonja be az emberi lelkeket. Segítségünk a szó, de veszélyeket is okozhatja, rést üthet a szívekben és megbéníthatja a tettekre kész elmét, a harcra kész akaratot. Áldás és rontás jár vele. Őszi és serkenteni tud. A kételkedés fullánkös fejevere ott, ahol a meggyőzés szikráján áll és összefogást teremthet másutt, ahol a kétségbeesés már szétszórta minden előzetes erejét.

Szinte az anyagi természet törvénye uralkodik az emberi szón is. Amíg friss és elhasználatlan, addig a fiatal egészség támasza. Olyan, mint egy falat kenyér, mint egy pohár forrásvíz. Ha azonban fénye megkopik és hitele összezsugorodik, többé nem a szellem tápláléka, hanem kiéheztetője és elsorvasztója annak.

EGYHÁZI KRÓNIKA

Ismételten cíómmel tapasztaljuk, hogy templomunk kezd kicsi lenni Híveink befogadására. Húsbét első napján pl. a 3 szentmisén több mint 1500 ember vett részt. Az áldozók száma pedig közel félezer volt.

Természetesen még igen messze állunk a más országok városaitól, ahol sok helyen a hívek 95%-a vesz részt a vasár- és ünnepi szentmisén.

Az engesztelésre felhívó főpásztori szöveget s papjaink buzdítását Híveink megértéssel fogadták.

Mindennap, minden szentmisében az egész templom hangosan mondja a felajánló imádságot („Fogadd el Szent Atya”) Mind többen hozzák az áldozat adóját s odateszik a kis tányérrára a fehér ostya mellé, amelyből Krisztus teste, tiszta és szepőtelen Áldozat lesz.

Hozzák az imádság áldozatát, minden este a májusi ájtatosság előtt elvégeznek engesztelésül egy rózsafüzért.

Buzgó lelkek hólabda-szerűen engesztelő csoportokat alakítottak s vasárnap délutánonként magánházaiknál végzik az engesztelő rózsafüzért.

Egy lelkes nő csoport minden reggel elvégzi a templomban szentmise előtt az Egyház reggeli imáját (Prima) s májusi ájtatosság után az esti imát (Completorium).

Minden iskolában, minden hittan óra előtt egy tizedet végeznek a tanulók a rózsafüzérből engesztelésül.

A tele templom a májusi ájtatosságon és a féligtelt templom a hétköznapi

szentmiséken bizonyítja, hogy sokan teszik engesztelő imájukat az áldozati oltárra.

A keresztjáró körmenetek igen szépek és bensőségesek voltak. Május 11-én kb. 2000 ember ment tőlünk, Köröspatakról és Árkosról rendezett körmenetben az árkosi kápolnához, amelynek szépen feldíszített udvarán tábori szentmise, szentbeszéd és engesztelő ájtatosság volt.

Hivelnk május 13-án és 14-én is szép számmal vettek részt a keresztjáró körmeneteken. Többé nem engedjük feledésbe menni ezt a szép, őskeresztény szokást.

Az engesztelő szentáldozásra az utcamegbízottak apostoli lelkű csapata toborozta híveinket. Minden házhöz bekopogtattak ezek a buzgó lelki alamizsnagyűtők. Készek voltak alázattal eltérni nemcsak a visszautasítást, hanem az esetleges gorboságokat is. De hála Istennek, ilyesmi nem keves részük volt. Ez a legszebb dicsérete Híveinknek. A plébános azért szívesen kér bocsánatot, hogy ezt egyáltalán feltételezte s erre az utcamegbízottakat előkészítette. Megnemértés is kevés akadt s azok is inkább olyanok, akik önértzetesen kijelentették, hogy feliratkozás nélkül is tudják kötelességüket, vagy jóakarató naivsággal inkább anyagi áldozatot akartak hozni. (Természetesen lelkiket nem lehet anyagiakkal pótolni).

A kibocsátott 48 felhívásból ívből eddig visszajött 28. Ezeken havonta végzendő engesztelő szentáldozásra jelentkezett 524 felnőtt férfi és nő. Ezenkívül az iskolák növendékeit külön írtuk össze, akik szinte száz százalékban jelentkeztek.

Május első vasárnapja volt az első próbatétel napja, a férfiak első közös szentáldozása, amelyet a hadifoglyokért ajánlottak fel. Megindítóan szép volt a 110 komoly, vallásoslelkű férfi közös áldozása a 3 szentmisén.

Azokat a férfiakat, akik aláírásukkal, tehát becsületesszóra jelentkeztek, de az első vasárnapon akadályozva voltak, a következő vasárnapokra várjuk.

Áldozócsütörtökön zsufolt templom könnyesszemű közönsége előtt járultak a fehér ruhás, fehérlelkű gyermekek az első szentáldozáshoz. Az idén csak 43-an voltak, névszerint a következők: Bara Pál, Baróti István, Bodor János, Buzsik Mihály, Damó Béla, Fadgyas István, Fekete Lajos, Gámentzi Zoltán, Hajnal Imre, Horváth György, Kala Zoltán, Karfi Tamás, Kozák Vilmos, Molnár István, Péter Sándor, Péter Zoltán, Rettégi Sándor, Sely-

mes Tibor, Szöcs Gábor, Szöcs Gusztáv, Szöcs Gyula, Tima József, Varga György, Váncsa Géza, Vásárhelyi János, Veress Imre, Willmann Géza, Andorkó Juliánna, Apor Márta, Czine Emília, Gál Magdolna, Földes Erzsébet, Imreh Ella, Incze Margit, Kedves Veronika, Nagy Csilla, Nagy Éva, Papp Edit, Papp Ilonka, Székely Judit, Szép Róza, Tankó Erzsébet és Tóth Erzsébet.

Szentáldozás után szeretetreggeli volt a zárda udvarán. Hálás köszönetet mondunk mindazoknak, akik adományaikkal lehetővé tették a szeretetreggeli s ezzel is fokozták az első-áldozók örömet.

A Szent Erzsébet Kongregáció és Kat. Legényifjúság április 19-én este nagy sikerrel adta elő a városi nagyteremben a „Bokros uram” c. népszínművet. A humoros és mégis tanulságos darabot, amely a közönséget jól meglevelte, holására fakasztotta, közkívánatra, teltház mellett ismételték meg május 3-án. A szereplők egytől-egyig dicséretet érdemelnek. A rendezés gondos és pontos volt. Köszönet az áldozatos rendezőknek.

A Kat. Akció Szociális Szakosztályja 1946 október 1. óta 15.744.520 lejt fordított szegényei segélyezésére. 15 pár új cipőt, 10 rend új ruhát, 33 különböző használt ruhadarabot osztott ki. Azonkívül különböző élelmiszereket, főleg karácsonyi és húsvéti ünnepekre. Szentatyánktól küldött tejkonzervből 1320 reggelizet, kenyeret adott. Pénz- és tandíjsegélyképpen kiadott 4.305.000 lejt. Ezúttal is hálás köszönetet mondunk mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a szükség enyhítéséhez.

A pünkösdi bucsú iránt nagy az érdeklődés. Hisszük, hogy szép lelki élményünk lesz és sok, sok buzgó ima esik az engesztelés mérlegére.

NÉPMOZGALMI ADATAINK

(1947 április 1—május 15-ig.)

A szentkereszttségben az Egyház tagjai lettek: Ráduly Gábor, Kutza József, Klárik Zoltán, Fülöp Ildikó Mária, Vén Márta, Timár Katalin, Veres Zoltán, Barabás Gyula, Tóth Katalin Tünde, Lezsák Ibolya, Kuhn Tibor, Tölcséres Anna Mária. Összesen: 12.

Szentségi házasságot kötöttek. Kocsis Béla és Imreh Róza, Czompók Mihály és Szabó Borbála, Kovács Gyula és Csiky Mária, Kovács Béla és Pánti Anna, Kiss Sámuel és Bara Borbála, Farkas Béla és

Kocsis Zsuzsanna, Szakács Gábor és Bara Erzsébet, Molnár Elemér és György Zsuzsanna. Összesen: 8 pár.

Meghaltak: Dima Karolina, Gombai Mátyásné, Barthos Andrásné, Dima József, Keresztes Imre, Eröss Sándor és Mocsai Dániel. Összesen 7.

Előző számunkból kimaradt, hogy a szentsír díszítéséhez még a következő adományokat kaptuk: Zoltán Márta 4 szál gyertya, 200.000 lej értékben, dr. Kabay Gáborné 100.000, Schmiedt Richárdné 50 ezer és dr. Daragus Andrásné 10.000 lej. Isten fizesse!

LEVELESLÁDÁNKBÓL

„Azt hallottam, hogy a katolikusoknál a Biblia az oltárhoz van láncolva s csak a papoknak szabad olvasni”.

Felelet: Ez a „láncos”, „kinzókamrás”, sötét középkoros” ellenvetés már kezd névetségesen hatni a „felvilágosodott” XX. században.

Mindenki bemehet a kat. templomba és láthatja, hogy nincs semmiféle biblia az oltárhoz láncolva. Minden katolikus könyvkereskedésben vásárolhat magának bárki Bibliát, sőt nálunk a templom előtt is árusították, amíg Budapestről be lehetett szerezni. Bizonyára nem a papoknak árulták. Az Egyház bucsúk engedélyezésével is buzdítja híveit a Szentírás olvasására.

A fenti oktalán beszéd különben onnan eredhetett, hogy az Egyház csak egyházi hatóság által jóváhagyott s a szentatyáktól és egyháztudósoktól vett magyarázó jegyzetekkel ellátott Szentírást ad hívei kezébe. Ez természetes is. Ha az állam nem engedi, hogy törvénykönyvét akárki tetszése szerint megváltoztassa, úgy az Egyház, a kinyilatkoztatás hiteles őrzője sem engedheti, hogy Isten szavát valaki megváltoztassa. Ezért őrzi ellen a szent szöveget.

A magyarázatért pedig csak hálás lehet minden bibliáolvasó az Egyháznak, mert hiszen maga Szent Péter írja Szent Pál leveleiről, hogy helyenként „homályosak” s hozzá nem értők könnyen félremagyarázzák azokat. (2. Péter 3., 16.)

„Amióta meghalt egyetlen gyermekem, azóta nem gyónom, nem áldozom” — mondotta egyik asszony utcameggyőzöttünknek.

F.: Szóval sztrájkol az Isten ellen. Vajjon ki fogja húzni a rövidebbet? Azt hiszi ezzel függetleníti magát az Istentől? Úgy tesz, mint az a kis csiki diák, aki az első hét végén nagy önállóságában ezt írta

szüleinek a városból: „Küldjenek pénzt és csomagot s aztán engem ne busuljanak, mert megélek maguk nélkül is”.

„Én jó katolikus vagyok, de nem gyónom és nem áldozom, nekem a papok ne rendelkezzenek” — mondotta egy másik.

F.: Ez olyan, mintha valaki azt mondaná: „Én jó állampolgár vagyok, de adót nem fizetek, közmunkát nem teljesítek, nem katonáskodom, az állam törvényeit nem teljesítem, nekem ne rendelkezzenek sem a miniszter, sem más előljáró”.

Egy levélírónk azt panasolja fel, hogy a Székelyföldön a liturgiát megváltoztattuk. Elmaradt pl. az oltárfosztás, szolozsmázás, s egyik-másik szertartást magyarul végezzük.

F.: Az oltárfosztás nem maradt el, ezt mindenki tudja. A szolozsmázás is megvan az előirt időben (pl. nagynéten).

A szertartásokból csak azt végezzük magyarul, amit az Egyház jogszokás alapján megengedett.

Érdekes különben, hogy míg mások a latin szertartás ellen beszélnek, addig levélíróknak pont a magyar szertartás ellen van kifogása. Nem ritka az ilyen ellentétes vélemény az Egyházzal és annak intézkedéseivel szemben. Egyesek szerint pl. az Egyház igen maradi, mások szerint sokat újít. Ez olyan, hogy Chesterton hasonlatával éljünk, mint amikor valakiről azt mondja az egyik, hogy az illető egy alacsony, kövér ember. Dehogy, mondja a másik, az egy magas és sovány. Akkor az illetőről azt kell gondolni, hogy az egy nagyon is rendez természetű ember, csak hogy a túl magasak alacsonynak, a túlságosan alacsonyak pedig magasnak látják. Sajnáljuk, hogy a levélíróval így semmikép sem tudunk egy véleményen lenni. Politikailag izú megjegyzésekre pedig nem válaszolunk, még akkor sem, ha azok hízelgők ránk nézve.

A VILÁGEGYHÁZ HIREI

Franciországban érdekes könyv jelent meg, amelyet P. Loew dominikánus atya írt „Marseilli dokkmunkások” címen. A szerzetes, mint munkás állott a rakodó munkások közé s 3 even át együtt dolgozott, éhezett, fázott és sztrájkolt velük. Azután írta meg feltűnést kelts könyvét s kezdte meg, közöttük lelkipásztori munkáját azzal a célkitűzéssel, hogy emberiekből és keresztényivé tegye a szegény munkások életét.

Egy francia képviselő parlamenti beszédéből: „Franciországban a papság szenvedett legtöbbet s adta a legtöbb vérfolyást a német megszállás idején”.

Az Amerikai Egyesült Államok püspökeinek felhívására 2 millió katolikus gyermek gyűjtést kezdett a háborúsújtotta országok gyermekeinek segélyezésére.

Spejmanu bitoros alkalmas épületet ajándékozott a newyorki református egyháznak az elhagyott gyermekek otthona számára.

Abesszinia császára jezsuitákat hívott az országba a pogány lakosság megtérítésére.

Olaszországban több millió tagot számláló kézműipari szakszervezet feliratban kérte, hogy az új olasz alkotmány az Isten nevével kezdődjék.

Az Amerikai Egyesült Államokban 59 magyar plébánia működik 96 pappal.

Az ír katolikusok, Magyarországnak 12 vasúti kocsit élelmiszert ajándékoztak.

Délutáni szentmisék tartására adhatnak engedélyt a magyarországi püspökök, ahol az szükségesnek látszik.

Brazília 46 millió katolikusával a világ második kat. állama.

Az ausztráliai Melbourneba érkezett 17 Szent Szív apaca, akik Új Ginea japán megszállásakor önként vállaltak hadifogságot, hogy a rájuk bízott beteg gyermekek mellett maradhassanak.

Wilsóban a náci 12 apácát megölték, mert 200 gyermeket előkészítettek titokban a szentáldozásra.

Folyó év május hó 18-án ünnepélyes kongregánista avatás volt. A Mikó fiúgimn. katolikus növendékei közül felavattásra kerültek: Bálinth Béla és Róth Ernő VIII. o. tanulók; Ferenczy Sándor, Petióky Tivadar és Ráduly Zoltán VII. o.; Benkő László, Czompók Mihály, Haray Károly, Kovács Ferenc, Kreiger Sándor, Fehér Mihály, Illyés János, Imreh Csaba, Nagy Zoltán, Takó Jenő és Vén Árpád VI. o.; Demeter János, Nagy István, Niculy Ignác, Tutsek Pál és Szilágyi Géza V. o.; Giligor András, Lepedás Gyula, Ráduly Ferenc és Spanyol László IV. o. tanulók.

A római kat. gimn. óvónőképző és a Mikó leánygimn. róm. kat. tanulói közül kongregánisták lettek:

Csátó Róza, Cseh Hajnal, Cseh Margit VI. o. tanulók; Bardócz Irma, Csiszér Gabriella, Gernád Mária, Horváth Magdolna, Loy Irén V. o.; Geley Magdolna, Pap Zsófia, Prázmáry Katalin, Róka Erzsébet, Székely Ibolya, Verestóy Edit, Föder Margit IV. o.; Asztalos Margit, Bokor Erzsébet, Baras Róza, Fehér Erzsébet, Gadai Irén, Győne Magdolna, Kisgyörgy Etelka, Perpits Hajnal, Sántha Róza, Simon Erzsébet, Tompos Adél, Vas Teréz, Frenkó Ilona.

Pünkösöd I. napján csak 2 szentmise lesz: fél 8 és 10 órakor. A gyónok mindkét szentmise előtt 1 órával szíveskedjenek eljönni. II. napján meglész a 3 szentmise: fél 8, 9 és 10 órakor.

Júniusban egész hónapban át tartjuk minden este 6 óra-tor a Jézus Szíve-ájtatosságot.

Ne feledjük június 13-at és augusztus 22-öt: Jézus Szent Szíve és Mária Szepültelen Szíve ünnepei. Szigorúan büntülünk és lehetőleg a szentségekhez járulunk ezen a két napon engesztelésül.

FIGYELEM!!!

Nagy szeretettel, de igen komolyan intjük azokat a Testvéreinket, akik nem kötöttek szentségi házasságot, ne kíséreljenek gyónással Csíksomlyón s ne szaporítsák szentségtöréssel bűnüket. A gyónatószékben nem embernek hazudnak, hanem az Istennek. (Ap. Csel. 5., 4.)

Felelős szerkesztő és kiadó:
SZILVESZTER SÁNDOR
plebános

Az Alba-Iula-gyulafehérvári Egyházm. Hátóság 2887—1945. számú engedélyével.